

plejen, i disse Dage har erklæret at ville optage, hvad det ærede Medlem i 1908 modsatte sig, saa giver det ærede Medlem ogsaa sin Tilslutning dertil. Derved er det nu konstateret, at denne Sag sluttet paa samme Maade som alle tidligere Affærer i Aar i dette Ting, at det hele Folketing staa samlet om den nuværende Regering. Jeg tillader mig at lykønske Regeringen dertil!

Borghjerg: Hvis det ikke er Tilfældet, at den sidste ærede Taler (Rode) har Ret, men de Herrer derimod have Ret i deres Muntherhed, maa de Herrer virkelig stille et Forslag til en Dagsorden, stille et Mistillidsvotum, thi hvis de ikke vove at stille et Mistillidsvotum, konstatere de derved, at det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) har Ret i sine Udtalelser. Det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) vil ikke kunne vælte Pligten til at stille en Dagsorden over paa os Forespørgere, thi naar vi ere tilfredse med det Svar, vi have faaet, er der ingen Grund for os til at stille en saadan Dagsorden, ikke den fjerneste Grund, vi have kun Anledning til at være tilfredse, som vor Ordfører (L. Jessen) nu har udviklet. Nej, det maa bero paa, om de Herrer fra den Side og de Herrer fra Højre ere tilfredse eller utilfredse, om disse agte at stille et Forslag til en Dagsorden, og paa deres Tro paa, at de kunne faa et saadant Forslag til en Dagsorden gennemført.

Det vil ikke lykkes for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) trods al Bestræbelse at faa konstateret, at der er en Modsigelse mellem vor Holdning nu og vor Holdning for to Aar siden, eller en Overensstemmelse mellem hans egen Holdning nu og for to Aar siden, det er ganske umuligt. Det ærede Medlem fra Ringkøbing vil hævde, at vi den Gang krævede en systematisk Reform af vor militære Retspleje. Ja, det gjorde vi den Gang, og det gøre vi nu, men vi have faaet det Svar fra den højtærede Forsvarsminister, at han vil forberede en saadan almindelig Reform, altsaa maa vi være tilfredse. Altsaa, det Standpunkt staa vi paa nu, og det stod vi paa i 1907—08, men trods dette Standpunkt gik vi alligevel med til en stykkevis Reform af vor militære Retspleje, vi gik med til det ærede Medlems Forslag, da vi havde faaet det noget forbedret ved Medvirkning fra det ærede Medlems egne Partifæller selv. Vi kunde ikke erklære os tilfredse dermed, thi det blev ikke nogen gennemgribende Reform. Den vilde være bleven gennemgribende,

hvis vi havde faaet forskellige Ændringer med, det var vel ikke blevet nogen systematisk Reform, men det var kommet til at betyde noget virkeligt, hvis vi havde faaet forskellige Ændringsforslag vedtagne, først og fremmest de to Ændringsforslag om Højesteret som Overinstans og om den militære Retsplejes Begrænsning til militære Tjenesteforseelser. Men det ærede Medlem og hans Parti modsatte sig det, stemte derimod. Nu have vi fra den højtærede Ministers Side faaet Løfte om, at han hurtigst muligt vil søge at gennemføre disse to Krav. Altsaa maatte vi den Gang være utilfredse med det ærede Medlem og maa nu være tilfredse med det Svar, vi have faaet af den højtærede Minister. Det er da saa klart, som at 2 og 2 er 4.

Men det undrede mig ganske vist, at det ærede Medlem til sidst erklærede, at han havde ikke nogen Grund til Utilfredshed, Ministeriet gik den Vej, han vilde, at det skulde gaa, for det er kun nogle Dage siden, at det ærede Medlems nære Partifælle og Delegationsven, det ærede Medlem fra Løvel (Anders Nielsen), var i Holbæk og talte om, at nu var snart Opdragelsetiden forbi, nu kunde det snart være passende, at Ministrene bleve slupne ud af det Flakkebjerg, hvorpaa de bleve anbragte i Efteraaret for at gennemgaa den fornødne Opdragelse. Det var Indholdet af det ærede Medlem fra Løvels Ord. Men saa staa det jo det ærede Medlem fra Løvel ganske frit for at stille et Mistillidsvotum ved denne Lejlighed eller indbringe et Forslag til Dagsorden — det kan han jo gøre naar som helst —, og er han saa i Stand til at faa Flertal derfor, ja, saa er Tiden forbi for dette Ministerium til at regere med dette Folketing. Og saa vide vi alle, at Vælgerne ville blive kaldte til Valg og faa Lejlighed til at afgøre, om dette Ministerium skal regere videre eller ej. Det staa det ærede Medlem fra Løvel frit for, og jeg synes, der var Anledning for det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) til nu under denne Debat at give sin Misfornøjelse til Kende (J. C. Christensen: Ja, men jeg er ikke misfornøjet). Ja, det glæder mig, hvis de 4 Dages Debat har medført, at det ærede Medlem ikke længere er misfornøjet, men paa Debattens første Dag var det ærede Medlem meget misfornøjet med hele det Forløb, Odense-Affæren havde faaet, det huske vi alle. Det skulde glæde mig, om Debatten havde medført, at det ærede Medlem indser, at han havde Uret i sin skarpe Kritik af Forsvarsministeren paa